

тази цѣна? Тя не бѣше нито злато, нито сребро, нито бесцѣнны каменіе, но сама-та кръвь на Исуса Христа. Иди духомъ на Голгоѳъ и разгледай мѣсто-то дѣто умрѣ Господь Исусъ. Погледни блаженнаго Спасителя, като страда на кръсть-тъ. Забѣлѣжи що ся случва като умира. Една тъмнина три часа покрыва лице-то на земѣ-тъ; земя-та ся тресе; каменіе-тъ ся распукватъ; и гробове-тъ ся растварятъ. Чуй думы-тъ му, които казва, когато умира: “Боже мой, Боже мой, защо си мя оставилъ?” (а) Тогава виждь въ всичко-то това чудно събытіе, да ли ще намѣришь нѣщо, което ще ти даде понятіе за цѣнѣ-тъ на душѣ-тъ. Въ това страшно явленіе, ты виждашь плащаніе-то на самѣ-тъ цѣнѣ, която ся намѣри доволна за искупваніе на челоѳческы-тъ души.

Читателю, ный всички ще разумѣемъ цѣнѣ-тъ на душѣ-тъ си единъ день, ако сега и да не ѣмъ разумѣваемы. Дано никой отъ онѣзи които четътъ тѣзи брошуркѣ не разбере цѣнѣ-тъ на душѣ-тъ когато е вече късно. Жално е да гледашь въ едни болницѣ отъ луды нѣкого, който е ималъ иманіе като князь, но го е распърснѣлъ и докаралъ себе си до неисцѣлимѣ лудость чрѣзъ піанство-то. Жално е да гледашь коработрошеніе. Голѣма жалость обладава челоѳка като гледа единъ голѣмъ корабъ, който “като живо нѣщо” понаирѣдъ хубаво вървѣлъ по море-то, а сега хвърленъ върху канаристѣ скалѣ и строшенъ; корабници-тъ му удавены и распърснѣты заедно съ товаръ-тъ си по край море-то. По отъ велчки-тъ такыва нѣща, които можтъ да расплачтъ око-то и да оскърбятъ сърдце-то, азъ не познавамъ друго толкова съжалително, колкото челоѳка — който самъ разорява душѣ-тъ си. Не е чудно че Исусъ оплакваше жители-тъ на Іерусалимъ. Писано е че той гледаше градъ-тъ и го оплакваше. Той познаваше стойность-тъ на душѣ-тъ, за коѣто книжници-тъ и фарисеи-тъ нѣмахъ право понятіе. Ако не отъ друго нѣщо,

(а) Мат. 27; 46.